

עובדות ועובדי רשת אורט היקרים,

לקראת יום הזיכרון לשואה ולגבורה, אנו עוצרים יחד להתייחד עם זכר ששת המיליונים שנרצחו באכזריות בלתי נתפסת ומתוך הזיכרון – לשאוב אחריות לעיצוב ההווה והעתיד.

השואה לא הייתה רק ניסיון להשמדה פיזית של העם היהודי – אלא ניסיון שיטתי למחוק זהות, תרבות ונשמה. הנאצים ראו ביהודים "תת-אדם", איום שיש לעקור מן השורש. הם ניסו לשלול מהיהודים את אנושיותם, את כבודם, את תרומתם לעולם. זו הייתה אידיאולוגיה שנשענה על שנאה עיוורת, דה-הומניזציה מוחלטת ושימוש ציני באמצעים מודרניים לשם רוע חסר תקדים.

דווקא מול מציאות זו – של אובדן, של חורבן – בוחרת רשת אורט יום אחר יום בחיים. בחינוך. בזהות. במשמעות. ביום זה, אנו מרכינים ראש – אך גם מרימים מבט. זוכרים את מה שהיה – כדי לעצב את מה שיהיה.

ובלב התודעה הזו, מהדהדות מילותיה מעוררות ההשראה של חנה סנש – צעירה יהודייה, ציונית ולוחמת אמיצה:

"אינני זוכרת אם סיפרתי כבר שאני ציונית. מילה זו אומרת הרבה מאוד ... אני מרגישה עכשיו שיהודייה אנוכי, בעלת הכרה ובכל מאודי. אני מתגאה ביהדותי ומטרתני לעלות לארץ ישראל ולהשתתף בבניינה ... האמונה נחוצה מאוד לאדם וחשוב שתהיה לו הרגשה שחיי אינם מיותרים ... את כל אלה נותנת לי הציונות ... אני יודעת שיהיה קשה, אבל הכול כדאי"

(חנה סנש, 1938, בודפשט)

בדבריה של סנש יש חיבור עמוק בין עבר לעתיד, בין כאב לתקווה. היא בחרה לראות את חייה כבעלי שליחות, ואת זהותה ככוח לבנייה – גם כאשר העולם התמוטט סביבה.

ביום הזה, אנו מזמינים את כולנו – מנהלות ומנהלים, מורות ומורים, עובדות ועובדים – לשאת את הלפיד הזה בגאווה ובענווה. להמשיך לחנך מתוך הכרה היסטורית עמוקה, מתוך אחריות מוסרית, ומתוך אמונה שדרכנו מחוללת תיקון.

יהי זכר הנספים ברוך.

ונחזק כולנו את הרוח – רוח של משמעות, זהות, ותקווה.

בברכה

רז פרזיליך
מנכ"ל רשת אורט ישראל